

Den Attest, som Kredslæge Nielsen i Silkeborg har givet, indeholder i det væsentlige følgende: „Den afdøde konsulterede Kredslægen første Gang den 20. Marts 1920 efter uden Resultat at have søgt anden Læge i nogen Tid. Afdøde klagede over enorm Kraftesløshed, saa at han rystede ved den mindste Anstrengelse. Der paavistes betydelig Mængde Sukker i Urinen, men der blev i øvrigt ikke foretaget nærmere Undersøgelse, idet Kredslægen ansaa Tilfældet for saa alvorligt, at en ambulantly Behandling vilde være formaalsløs. Kredslægen tilraadede afdøde meget kraftigt at lade sig indlægge paa Hospitalet for overhovedet at kunne opnaa nogen Bedring af Betydning, men dette Raad fulgte afdøde ikke. Han fik nogle diætiske Forskrifter og søgte overhovedet ikke Læge senere.

Efter at afdøde var kommet til Skade 28. Maj 1921, blev Kredslægen kaldet til ham; der paavistes en betydelig Hæmarthron genus sin. foruden nogle mindre betydende Contusioner. Almentilstanden var betydelig bedre end ved Undersøgelsen 20. Marts 1920, og afdøde følte sig ikke saa træt; afdøde erklærede paa Forespørgsel at holde Diæten nogenlunde, hvad dog Kredslægen meget betvivlede, da der fandtes tykke Skiver Smørrebrød ved Sengen. Urinundersøgelse blev ikke foretaget. Der ordineredes Sengeleje og Omslag. Kredslægen saa afdøde næste Gang 23. Juni 1921, da denne var humpet ind til Lægen ved Hjælp af to Stokke; Ømheden af Knæet havde tabt sig en Del, men der var stadig betydelig Ansamling; der ordineredes Massage, Testudo om Dagen og Omslag om Natten. 4. Juli 1921 blev Kredslægen kaldet til afdøde paa Grund af, at der var opstaaet et betydeligt Ødem af begge Ben. Urinen indeholdt ikke Albumen, men betydelige Mængder Sukker. Der ordineredes Diuretin + Digitalis. 25. Juli 1921 konsulterede afdøde atter Kredslægen paa dennes Bopæl og oplyste, at Hævelsen paa Benene hurtigt havde fortaget sig under Brugen af den ordinerede Medicin, men der havde dannet sig et Saar paa det andet, altsaa højre Crus. Huden var her under Besøget 4. Juli 1921 Sæde for nogen Rødme. Saaret præsenterede sig 25. Juli 1921 som værende ret stort, lignende et suppurerende overfladisk Brandsaar; det var formentlig et Hudgryn, opstaaet paa Grund af den ødematøse Spænding.

Kredslægen resumerer sin Opfattelse af Sagen saaledes: Afdøde har i længere Tid førend Ulykkestilfældet været lidende af en svær Diabetes. Afdøde har formentlig

været ret ligegyldig med Hensyn til Diæten; efter Kredslægens Mening har Sygdommen nærmest været ubehandlet. Afdøde havde et betydeligt Hæmarthron, som kun langsomt resorberedes. Det foreliggende tillader ikke nogen begrundet Mening om, hvorvidt Diabeten er blevet forværret ved Traumat, og den diabetiske Coma derved fremskyndet, men at den førend Ulykkestilfældet tilstedeværende Bedring i Almentilstanden — ogsaa tilkendegivet ved, at afdøde har kunnet arbejde — muligvis tillader en Formodning om, at Diabeten har været noget bedre paa Tidspunktet for Ulykkestilfældet, og — dette forudsat — en Formodning om, at Ulykkestilfældet har fremskyndet Døden“.

Kredslægen siger, at det foreliggende ikke tillader nogen begrundet Mening om, hvorvidt Sygdommen er blevet forværret ved Ulykkestilfældet, men der kan dog forudsættes, at der har været Bedring ved Tidspunktet umiddelbart før Ulykkestilfældet; der er en Formodning om, at Ulykkestilfældet har fremskyndet Døden. Nu klager imidlertid Selskabet over Arbejderforsikrings-Raadets Afgørelse, som er truffet paa Grundlag af den Formodning, der er fremsat af Kredslægen, og det er da Indenrigsministeriets Pligt, idet Ministeriet staar ens overfor Parterne i denne Sag og skal søge at gøre Ret og Skel til begge Sider, at indanke Sagen for Retslægeraadet, og Retslægeraadet afgiver saa den 19. Maj 1922 følgende Erklæring:

„Med Skrivelse af 12. f. M. har Ministeriet i Anledning af, at Forsikrings Aktieselskabet „Danske Phoenix“ her af Staden for Ministeriet har indanket en af Arbejderforsikrings-Raadet den 17. November f. A. truffen Afgørelse, hvorved er statueret, at der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven af 28. Juni 1920 § 36 vil være at tillægge Enken efter Arbejdsmand Niels Hansen, Bangsbo, Landlystvej, Silkeborg, Mette Kjær Hansen, en Erstatning af 12 000 Kr. i Anledning af det hendes afdøde Mand den 28. Maj 1921 under Arbejde for Them Sogns Mergelskab pr. Brødstrup overgaaede Ulykkestilfælde, anmodet Retslægeraadet om en Udtalelse i Sagen. Saaledes foranlediget skal Raadet, i hvis Behandling af Sagen Professor, Dr. med. Schaldemose har deltaget som tilkaldt særlig sagkyndig, udtale følgende: Ovennævnte Niels Hansen er død af Diabetes mellitus, og denne Sygdom har været til Stede forud for Ulykkestilfældet. Der er i de foreliggende Oplysninger intet Holdepunkt for at antage, at Ulykkestilfældet har forværret denne hans Sygdom. En Infektion udgaaende fra Skinne-